ఆకలి

తిరుమలశ్రీ

'నేను చచ్చిపోతాను...' అనుకుంది పోలాలు. ఆ మాట అప్పటికి ఎన్ని వందల సార్లు అనుకుందో లెక్కలేదు.

పోలాలు చిన్న పిల్లేమీ కాదు. అరవై దాటిన, అన్నీ వుడిగిన బడుగు ముసల్ది. నాధుడన్నవాడు లేని అనాథ స్త్రీ.

అస్థిపంజరానికి ప్రాణం పోస్తే... దానికి ఓ చింకిపాత చుట్టబెడితే... పుర్రెకు చీకిపోయిన తెల్లటి ఓ పాత విగ్గును తగిలిస్తే... కళ్ళగుంటల్లో చిన్న గాజుగోళీలు అమరిస్తే... పోలాలు అవుతుందంటే అతిశయోక్తి కాదు!... ఓ చేతిలో కర్ర, మరోచేతిలో అల్యూమినియం బొచ్చెతో నడక చేతకాని దానిలా తడబడే అడుగులతో వీధుల్లో ఆమె తిరుగుతుంటే- దరిద్ర దేవత నగర సంచారం చేస్తున్నట్లుంటుంది.

అసలు తాను ఎప్పుడు పుట్టిందో, ఎక్కడ పుట్టిందో, ఎవరికి పుట్టిందో తెలియకుండానే అరవయ్యోపడిలో పడింది పోలాలు. ఊహ తెలిసేటప్పటికి పేవ్‌మెంట్ మీద అడుక్కుంటోంది. సాటి ముష్టివాళ్ళు చేరదీసి తమలో కలుపుకున్న కారణంగా సమిష్టి ముష్టి పరివారంలో తానూ ఓ సభ్యురాలయింది. తనకు 'నా' అన్న వారు లేకపోయినా, వాళ్ళంతా తన వాళ్ళేనన్న ఆశ, ఆలోచన ఆలంబన కాగా జీవన యాత్ర సాగించింది. వయసొచ్చాక మరో ముష్టివాడికి పెళ్లామయింది. తాను గుడి దగ్గర అడుక్కుంటే, వాడు బస్టాండు దగ్గర అడుక్కునేవాడు...

కాని, నుదుటి రాతను మార్చడం ఆ రాసిన వాడిక్కూడా సాధ్యం కాదన్నట్టు, దాని పెళ్ళి మూన్నాళ్ళ ముచ్చటగానే మిగిలిపోయింది. మొగుడు ఓ రోజున బస్సు క్రింద పడి చచ్చిపోవడంతో, అప్పట్నించీ మళ్ళీ ఒంటికాయ శొంఠికొమ్మే అయింది బ్రతుకు. ఆ ముష్టి ప్రపంచంలో అందరూ ఉన్నా, ఎవరూ లేనిదీ అయింది. ఆ తరువాత తన వయసును, మనసును లొంగదీసుకోడానికి ఎందరు ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా... నీతికి జాతీ మతమూ, కులమూ గోత్రమూ, క్లాసూ, మాసూ అన్న తేడాలు వుండవన్న సత్యాన్ని నిరూపిస్తూ మళ్ళీ మరొకణ్ణి మనువాడటానికిగాని, మరో కడి ప్రక్కలో పడుకోడానికి గాని ఒప్పుకోలేదు పోలాలు. ఆ కారణంగా ఎన్నో అవస్థలు పడింది. కష్టాలకు గురయింది. పేవ్‌మెంట్ బ్రతుకే భారమనుకుంటుంటే, వొంటరి ఆడదిగా జీవనం మరీ దుర్భరమయింది. ఓ పక్క తన కడుపాకలి, మరోపక్క కామాతురుల ఆకలీ వెంటాడి వేధిస్తూంటే... అన్నేళ్ళ జీవితాన్ని తానెలా నెట్టుకొచ్చిందో, ఇంకా ఎలా మిగిలివుందో ఆలోచిస్తే దానికే అబ్బురంగానూ, అద్భుతంగానూ వుంటుంది.

అమ్మడు అవ్వగా మారేసరికి పోలాల్ని పట్టించుకునేవారే కరువయ్యారు. అంతవరకూ తనవల్ల ఏదోవిధంగా లబ్ధి పొందిన

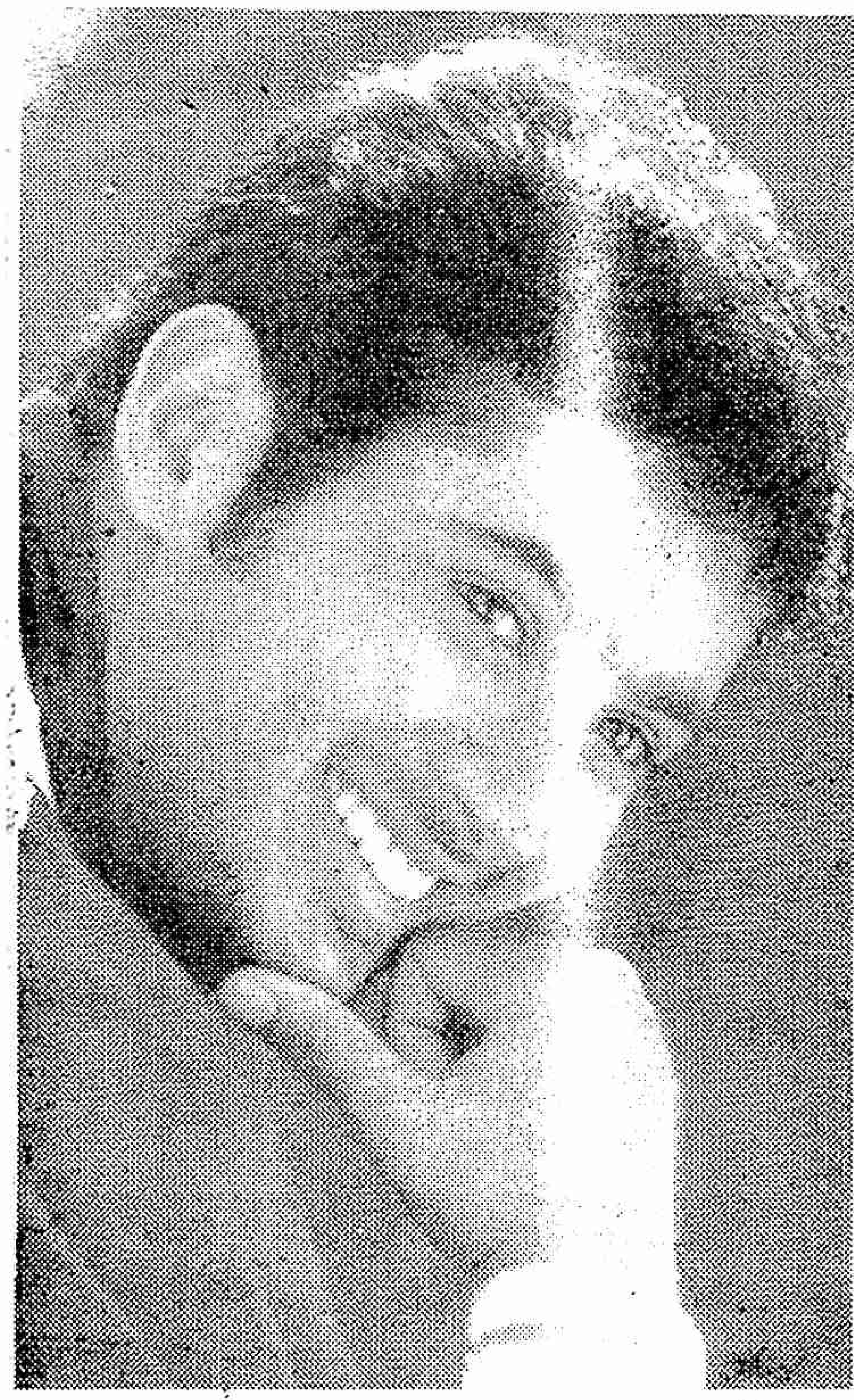

పాటలు పాడుతున్న ఉదయ్‌కిరణ్

'హోలీ' చిత్రంలో యువ కథానాయకుడు ఉదయ్‌కిరణ్ లైఫ్ ఈజ్ బ్యూటీఫుల్ అంటూ పాడిన పాట ప్రేక్షకులకు గుర్తు ఉండే ఉంటుంది. అప్పటివరకూ హీరోగా విలక్షణమైన ప్రేమ పాత్రలు చేస్తున్న ఉదయ్‌కిరణ్ గాయకుడిగా సైతం ప్రేక్షకుల్లో మన్ననలు పొందాడు. ఇప్పుడు మళ్ళీ ఉదయ్ తన గళంతో ప్రేక్షకుల హృదయాలను కొల్లగొట్టనున్నాడు. 'నీకు నేను నాకు నువ్వు' చిత్రంలో గోల్ గోల్ గోల్ అంటూ సాగే పాటను ఉదయ్‌కిరణ్ ఆలపించాడు.

పరివారమంతా తనను దూరం చేసారు. ఫలితంగా కడుపులోని ప్రేగులు ఎప్పుడూ తన మీద అరుస్తూనే వుంటాయి. ఓపిక వుంటే అడుక్కోవడం, లేనినాడు కుళాయిలోని నీళ్ళు త్రాగి కడుపులో కాళ్ళు పెట్టుకుని పడుకోవడమూ అలవాటయ్యాయి.

అయితే -

గత నాలుగు రోజులుగా పరిస్థితి అధ్వాన్నమయింది. ముసురుగా ఆరంభించి ముదిరిపోయిన వర్షం పెనుతుఫానుగా మారిన కారణంగా నాలుగు రోజులనుండీ ఊరంతా మాటుమణిగి వుంది. కర్ఫ్యూ విధించినట్టు ఎవరూ ఇళ్ళలోంచి బయటకు రావడంలేదు. వీధులన్నీ దాదాపు నిర్మానుష్యంగా వున్నాయి.

ఓ పక్క విడవకుండా కురుస్తూన్న వర్షం.. ఇంకో ప్రక్క గడగడలాడిస్తున్న చలి... కడుపులో ప్రేగుల్ని పిండుతూన్న ఆకలి... తనకు ఆశ్రయమిస్తూన్న ఆ చల్లని వృక్షం ఆ పెను తుఫానుకు ఎక్కడ కూలిపోతుందోనన్న భయమూ... అన్నీ వొక్కుమ్మడిగా దాడి చేయడంతో హతాశురాలైంది పోలాలు.

ఆకలి బాధకు తట్టుకోలేక ఆ వర్షంలోనే, ఈదురు గాలికి ఎదురీదుకుంటూ నాలుగు వీధులూ తిరిగొచ్చింది, ఏ తల్లయినా జాలిదలచి ఓ ముద్ద వేయకపోతూందా అన్న ఆశతో. కానీ నాడులన్నీ కూడదీసుకుని అరిచినా ఏ ఇల్లాలికీ తన ఆకలి గోడు వినిపించనేలేదు. 'ముమ్మరంగా పట్టిన ముసురులో కూడా ఈ ముష్టిపోరు తప్పదు' అంటూ విసుక్కుని పొమ్మని కసిరిపారేసింది ఓ తల్లి. సత్తువలేక ఇంటి అరుగు మీద సతికిల పడితే పెద్ద గొంతేసుకుని అరుస్తూ తరిమి కొట్టేసింది మరో ఇల్లాలు. తిరిగి తిరిగి నిరాశతో నిస్ప్రాణగా చెట్టు దగ్గరకు తిరిగొచ్చేది పోలాలు. ఆ నాలుగు రోజుల నుండీ అదే పరిస్థితి.

ఆ రోజు వాతావరణం తెరపిచ్చింది. తుఫాను బీభత్సాన్ని అంచనా వేయడానికా అన్నట్టు ఆకాశంలోంచి తొంగి చూస్తున్నాడు సూర్యుడు.

పోలాలుకి ప్రాణం కడగట్టినట్టుంది. లేచి నిలుచుంటే శోష వచ్చినట్టుంటుంది. ఎండిపోయిన ప్రేగులు అరవడానిక్కూడా వోపికలేనట్లు ఆమె కడుపులో గిచ్చడం ఆరంభించాయి. ఆ నొప్పిని తట్టుకోలేక గిలగిలలాడిపోతోంది.

ఊరు మళ్ళీ చైతన్యాన్ని సంతరించుకుంటోంది. తన దుస్థితికి జాలిపడి ఏ చల్లని తల్లో, ఏ ధర్మ ప్రభువో దానం చేయకపోతారా అన్న ఆశ కలిగింది. ఆ ఆశే అన్నేళ్ళు తనను బ్రతికించింది. ఇప్పుడు ఆ ఆశే తనకు లేచి నిలుచుకునే శక్తి నిచ్చింది.

అయితే అదే తన జీవనాధ్యాయంలో చివరి పూట కానచ్చునన్న అనుమానం పట్టుకుంది పోలాలుకి. తక్షణమే ఏదో ఒకటి కడుపులో పడకపోతే ఆకలితో తాను చచ్చిపోవడం ఖాయం అనుకుంది. బ్రతకడంలోని సుఖాన్ని ఎరక్కపోయినా, చావంటే భయం కలిగింది. లేని వోపిక తెచ్చుకుని ఊళ్ళోకి బయలుదేరింది.

దురదృష్టం ఆమెను చేయిపట్టి నడిపిస్తూన్న కారణంగా రోజంతా తిరిగినా తన ఆశ సూర్యుడితో పాటు క్రమంగా అస్తమిస్తోందే తప్ప, వూపిరిపోసుకోవడం లేదు. ఒకప్పుడు పిలిచి మరీ పట్టెడన్నం పెట్టే తల్లులు, ఇప్పుడు మిగిలిపోయిన పదార్థాలను కూడా ధర్మం చేయకుండా ఐసు బీరువాల్లో దాచుకుని తింటున్నారట! అయినా కాలం మారిపోయింది. బ్రతకడం గడ్డయిపోతోంది. ఎక్కి తిక్కలుగా వండి పోసుకునే రోజులు పోయాయి. - అందుకే తనబోటి ముష్టివాళ్ళకు తిండి కరువయిపోతోంది నానాటికీను. దానికి తోడు అడుక్కోవడం నేరమంటూ పోలీసోళ్ళ బెడద ఒకటి!... ఇలా పరిపరి విధాలుగా ఆలోచించుకుంటుంటే, మృత్యుముఖంలోకి నడుస్తూన్న నత్తపిల్లలా

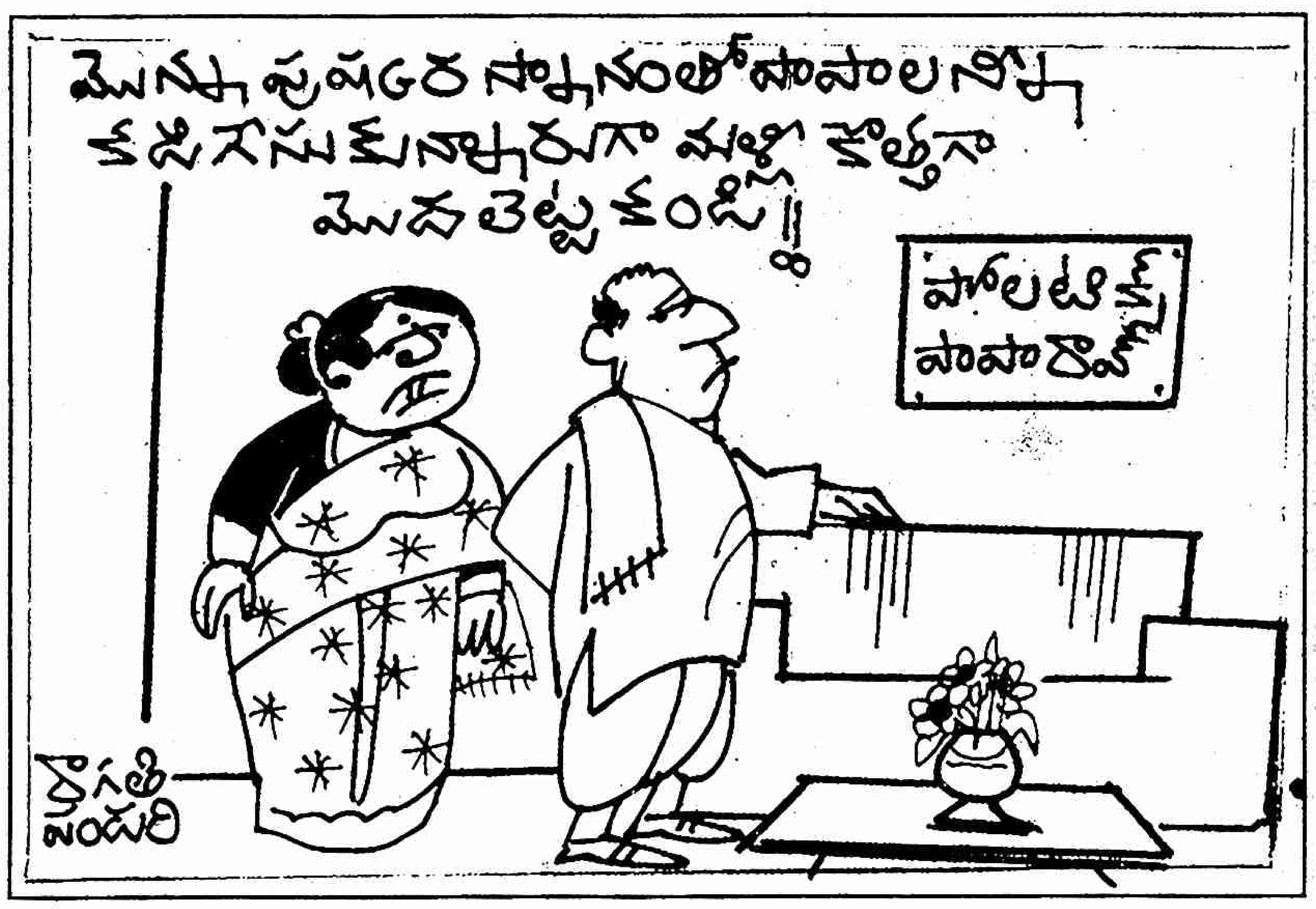

భారంగా అడుగులు వేస్తోంది పోలాలు. కాసేపటికి కడగట్టిన ప్రాణంతో ఓ యింటి అరుగుమీద కూర్చుని స్తంభానికి జారగిలబడింది నిస్త్రాణగా.

ఇంటి తలుపులు తెరచుకుని ఓ ఇల్లాలు బయటికొచ్చింది. పెద్ద కుంకుమ బొట్టుతో నిండుగా ముత్తయిదువలా వున్న ఆమెను చూడగానే ఏదో ఆశ కలిగింది పోలాలుకి. అంతలోనే అనుభవం నేర్పిన పాఠం ఆ ఆశను పురిటిలోనే త్రుంచివేసింది. అక్కణ్నుంచి పొమ్మంటుందన్న భయంతో ఆమె నుద్దేశించి, "ఒళ్ళు తూలుతుంటే ఇక్కడ చతికిలబడ్డాను తల్లీ! నాలుగు రోజులనుండీ తిండిలేక ముసలి ప్రాణం కడగట్టిపోయింది. రోజంతా తిరిగినా ఏ తల్లికీ కనికరం కలగలేదు... రెండు నిమిషాలు కూర్చుని ప్రాణం కాస్త నెమ్మదించగానే లేచి వెళ్ళిపోతానమ్మా!" అంది ప్రాధేయ పడుతున్నట్టుగా, పలుకులు నూతిలోంచి వస్తూన్నట్లుంటే.

పోలాలు వంక పరీక్షగా చూసింది ఆ ఇల్లాలు. ఆ ముసలిదాని దుస్థితిని అవగాహన చేసుకుంది. జాలి వేసినట్లుంది, "అన్నం పెడతాను వుండు" అనేసి లోపలికి వెళ్లిపోయింది... రెండు నిముషాల తర్వాత పళ్లెంనిండా కూర కలిపిన అన్నమూ, నంజుకునేందుకు పచ్చడీతో వచ్చిందామె. పోలాల్ని గిన్నె పట్టమని అందులో వేసింది.

ఎదురుచూడని ఆ ఆదరణకు, హఠాత్తుగా అన్నాన్ని చూసిన ఆనందానికి తన గుండె ఆగిపోతుందేమోననుకుంది పోలాలు.

"ముసలిప్రాణం నిలబెట్టిన పుణ్యాత్మురాలివి. పిల్లాపాపలతో కలకాలం చల్లగా వుండు తల్లీ!" అంటూ మనస్ఫూర్తిగా దీవించింది.

ఆ క్షణంలోనే అన్నం మీద దాడి జరపాలనిపించినా, అద్దంలా శుభ్రంగా వున్న ఆ లోగిలి అరుగు ఎక్కడ మాసిపోతుందోనన్నట్టు కూర్చున్న చోటినించి లేచి నిలుచుంది. ఎటుచూసినా వర్షం మూలంగా నేలంతా చిత్తడి చిత్తడిగా వుంది. సమీపంలో కుళాయి కనిపిస్తే అటువైపు నడిచింది, చేతిలోని అన్నం ఎక్కడలేని శక్తినీ సమకూర్చడంతో. చేతికర్రను ప్రక్కన పెట్టి కుళాయి గట్టుపైన కూర్చుంది.

అదే సమయంలో ఎక్కడనుంచి వచ్చిందో, ఎలా వచ్చిందో ఓ నడివయస్సు బిచ్చగత్తె సుడిగాలిలా వచ్చి పోలాలు మీద దాడి చేసింది. "నువెవత్తెవే ముసల్దానా ఇక్కడకొచ్చి అడుక్కుంటున్నావ్? ఈ ఈది నాది. ఇంకోళొచ్చి ఇక్కడ అడుక్కోకూడదని తెలీదూ? నువ్వు ఏ ఏరియా దానివి? మా నోళ్ళలో మన్ను కొట్టడానికొచ్చావ్ ముండా?" అంటూ పోలాల్ని బూతులు తిట్టనారంభించింది.

పులిమీద పుట్రలాంటి ఆ దాడికి తెల్లబోయి, "నాది ఏ ఈదయితేనేం తల్లీ! నాలుగు రోజుల్నుంచీ తిండిలేక ఆకలితో ప్రాణం కొట్టుకుంటూంటే ఆ దరమతల్లి కనికరించింది" అంటూ సంజాయిషీ ఇచ్చుకుంది పోలాలు.

"ఒక ఏరియా వోళ్లు ఇంకో ఏరియాలో అడుక్కోకూడదని తెలీదటే ముసలిముండా? ఊరికి కొత్తగా వొచ్చావంటే ముష్టిముండా?" నోరు పారేసుకుంది పడుచుది.

"అడుక్కునేవోళ్ళకి ఒక్క ఈదేమిటి తల్లీ? ఊరంతా మనది కాదా? మనదంతా ఒకే కులం గాదా?" అంది పోలాలు సౌమ్యంగా.

"కులాల వూసెత్తుతున్నావేందే? ఒళ్లు బలిసిందా?" అని అరుస్తూ మీద మీద కొచ్చింది అది.

"నేననేది మన ముష్టి కులం గురించమ్మా, మరోది కాదు" అంది పోలాలు శాంతంగా.

"అదంతా నాకు తెల్వదు. ఈ ఈది నాది. ఈ ఈది లోని ప్రతి గడపా నాది. ప్రతి ముద్దా నాది" ఖండితంగా అంది. "నీ బొచ్చెలోని బిచ్చం

నాలో హంపీ

గడిపట్లు తరగొదులు
గబగబల గమనాలు
మబ్బుదివ్వెలలోని
మెరుపు విరుపులు తాకి
జిల్లుమను చలిపూల
ఒడి చల్లదనముగా
ఒరిసి గట్టుల తాకు
పరుగు పారువలెచట...?

కొండ పలకలు తొలచి
గుండె గూడులు మలచి
రాతి మెతకల కచ్చు
కట్టినారట ఎచట
రేకు రేకుల నడుమ
తోరంపులలి జోక
చెక్కి పెట్టిన నాటి
చక్క ఉలులవి యేవి...?

పూలగుండెల లోతు
పుణికి తెచ్చిన ఫణితి
పలకరింతల నాటి
పులకరింతలు యేవి?
రాలగుండెల దాగి
పాట చెమరింపుగా
మౌనగీతము చాటు
సారసా పగలెచట...?

- సాంధ్యశ్రీ

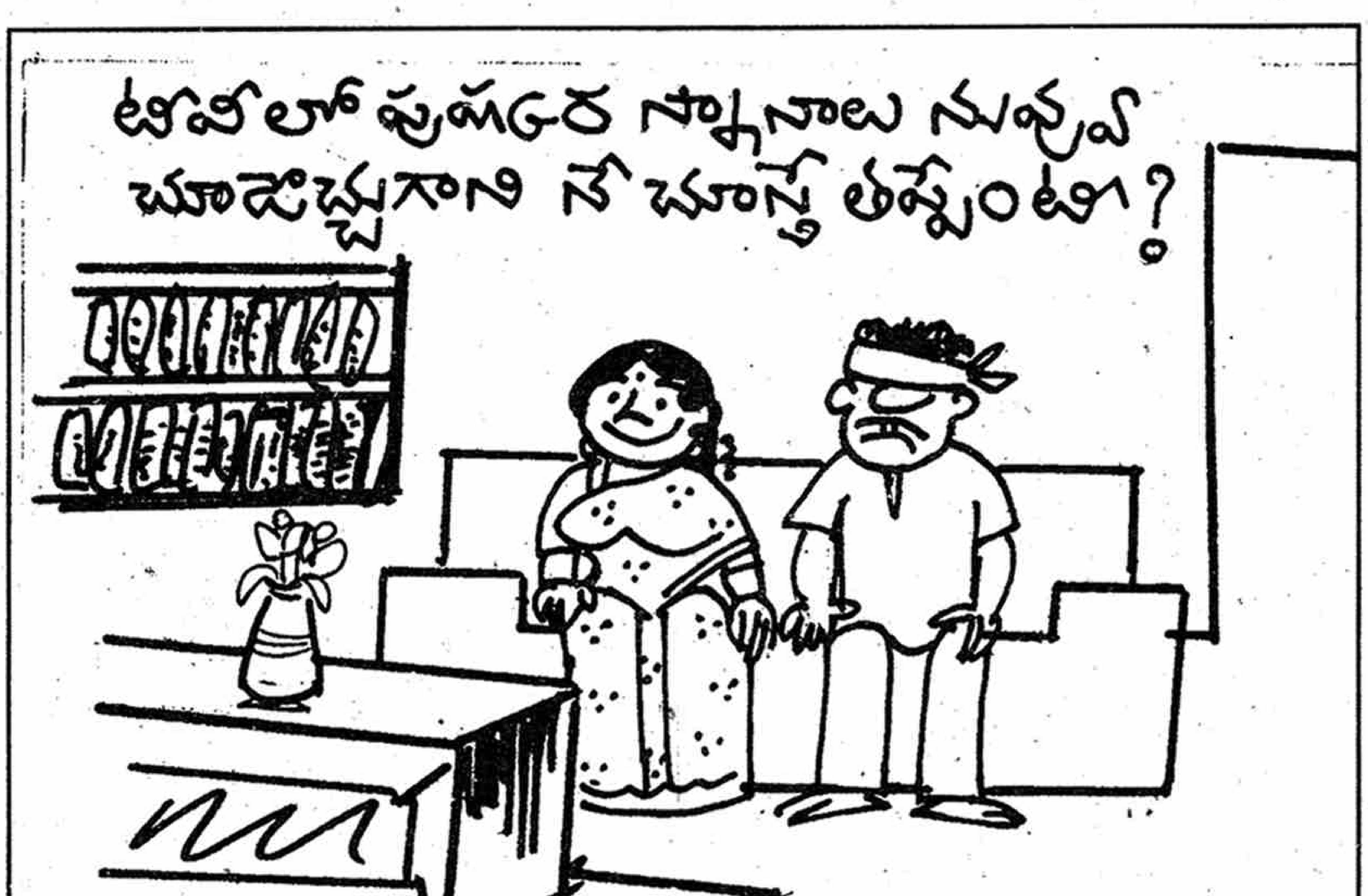

ఆడవాళ్ళూ మీకు జోహార్లు

కాకాని కమల

న్యాయం కావాలి

పూర్వం స్త్రీలు తమకి ఎంత అన్యాయం జరిగినా అదేమని ప్రశ్నించేవారు కారు. మౌనంగా అన్నీ సహించేవారు కాని నేటి స్త్రీ తనకి అన్యాయం జరిగితే న్యాయస్థానం ముందు నిలబడి ప్రశ్నిస్తోంది. తనకి న్యాయం జరిపించాలని నిలదీస్తుంది. రాజ్యాంగం స్త్రీలకి ఏ హక్కుల్ని ప్రసాదించిందో అవన్నీ దక్కించుకోవాలని ప్రయత్నిస్తుంది. నిజంగా స్త్రీ ఆ పాటి మనోస్థైర్యం సంపాదించుకుంది అంటే హర్షించదగ్గ విషయమే.

కృష్ణవేణమ్మ వయసు 60 సంవత్సరాలు. భర్త గోపాలయ్య బట్టల వ్యాపారం చేసేవాడు. ఆమెకి నలుగురు కొడుకులు. కృష్ణవేణమ్మ భర్త గోపాలయ్య ఇతర స్త్రీలతో అక్రమ సంబంధాలు కలిగి వుండి భార్యని నిర్లక్ష్యంగా పనిమనిషికన్నా హీనంగా చూసేవాడు. ఆమె మీద దొంగతనం కూడా అంటగట్టి నీచంగా తిట్టేవాడు. ఆమె చేతికి ఎప్పుడు ఒక్క పైసా కూడా ఇచ్చేవాడు కాదు.

పుట్టింటి ఆదరణ లేని కృష్ణవేణమ్మ ఇవన్నీ మౌనంగా భరించి పిల్లల్ని పెంచి పెద్ద చేసింది. చిన్నప్పటినుంచి తండ్రి తల్లిని చులకనగా చూడడంతో వీళ్ళకి కూడా తల్లి పట్ల చులకన భావం ఏర్పడింది. పెద్దయి ఉద్యోగాలు చేస్తూ కూడా తల్లిని ఇంటి నుంచి తరిమివేశారు.

బంధువుల ఇంట్లో తల దాచుకుంటున్న కృష్ణవేణమ్మ ఈ ముసలి వయస్సులో తను బతకటానికి ఏ ఆధారం లేదని తనకు బతుకు తెరువు కోసం ఆస్తిలో వాటా కావాలని, నెలకు కొంత డబ్బు అందే విధంగా కాని ఏర్పాటు చేయమని ఐక్య వేదికని కోరింది.

'చేయూత' మహిళా ఐక్య వేదికకు రాకముందే లోక్ అదాలత్‌లో కేసు పెట్టింది. ఎన్ని వాయిదాలు వేసినా భర్త హాజరు కాలేదు. ఐక్య వేదిక ఆమె భర్తకి ఉత్తరం రాసింది. దానిలో అతను భయపడి కోర్టు ద్వారా ఒకటిన్నర లక్షల రూపాయలు భార్య పేర బ్యాంకులో వేశాడు.

న్యాయం మన పక్షాన వున్నప్పుడు భయపడాల్సిన అవసరం లేదు. భగవంతుడు మన పక్షాన ఉంటాడు. ఎండిపోయిన పాడి గొడ్డుని కబేళాకి తరిమినట్లు, చాకిరీ చేయించుకుని ఇల్లాలిని వెళ్ళగొడితే ఆ స్త్రీ ఏం కావాలి? న్యాయం కోసం పిడికిలి బిగించే పాటి ధైర్యాన్ని కూడగట్టు కున్న ఓ స్త్రీ నీకు జోహార్లు అని తీరాల్సిందే!

నాకే చెందాల. ఇలాగియ్" అంటూ పోలాలు చేతిలోని గిన్నెను లాక్కోబోయింది.

కంగారు పడింది పోలాలు. "ఇదెక్కడి ఇడ్డూరం తల్లీ? ఇద్దరమూ ముస్టోల్లమే. ఆకలి అందరిదీ ఒకటే. నాకు ఏసిన కూడు నువ్వు లాక్కోడం నాయం కాదు" అంది గిన్నెను వెనక్కి లాక్కుంటూ.

"నాకూ ఆకలేత్తంది. మరేదగా ఇయ్యకపోయావంటే నీ మక్కెలిరగదన్ని లాక్కుంటాను. ఆ కూడు నా కిచ్చేయ్" అంటూ గొడవ చేసింది పడుచుది.

"ఒద్దమ్మా. ముద్ద పడకపోతే ముసలి ప్రాణం గుటుక్కుమంటది. ఆ దేవత ఏసిన బిచ్చాన్ని నువ్వు దోచుకోకు. చచ్చిపోతాను" బ్రతిమలాడింది పోలాలు, గిన్నెను వెనుక దాచేసుకుంటూ.

"ఆ కూడు ఇవ్వకపోయావంటే నీ గూడు ఇరగ్గొట్టేస్తాను. నిన్ను చంపేస్తాను!" అంటూ పోలాలు మీద కలబడింది ఆ పడుచు ముష్టిది.

అది జబర్దస్తీగా కలబడి లాక్కుంటూంటే, దొరక్క దొరక్క దొరికిన ఆహారాన్ని కాపాడుకునేందుకు పోలాలు సాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తోంది... ఆ ముష్టి వాళ్ళ మధ్య ముష్టి యుద్ధం ఆరంభమైంది. న్యాయానికి, అన్యాయానికి మధ్య ఘర్షణ అది... ఒకరిది జీవన్మరణ సమస్య అయితే- ఇంకొకరిది కుహనా హక్కులను గురించిన చింతన!

అది ఆకలి పోరాటం! రెండు దేశాల మధ్య జరిగే పోరుకంటే ఘోరమైనది!!

చెక్కుచెదరని జవసత్త్వాల పొంగుతో, పొగరుతో ముసలిదానిమీద దౌర్జన్యానికి పూనుకుంది ఆ పడుచు ముష్టిది. వయస్సుడిగినా, ఓపిక క్షీణించినా- ఆకలి తెచ్చిన నూతన శక్తితో ఆహారాన్ని కాపాడుకునేందుకు పోరు సాగించింది పోలాలు.

పచ్చిబూతులు పేలుతూ పోలాలు చేతిలోని గిన్నెను బలవంతంగా గుంజుకుంటోంది పడుచుది. గిన్నెను వదలకుండా ఎముకలగూడు లాంటి చేతితో దాని ప్రయత్నాన్ని తీవ్రంగా ప్రతిఘటిస్తోంది పోలాలు... కండకావరంతో బడుగు ముదుసలిని వొడిసిపట్టుకుని పిడిగ్రుద్దులు గ్రుద్దుతోంది పడుచుది. దాని జుట్టు దొరకబుచ్చుకుని గుంజేస్తోంది పోలాలు. దాని పట్టును విడిపించుకునే ప్రయత్నంలో ... ఆ ఇద్దరి మధ్యా తిండికోసం ఘోర యుద్ధం జరుగుతోంది. ఆశ్చర్యంగా పడుచుదానితో సమానంగా పోరాడుతోంది ముసల్ది. నోటి దగ్గరి ముద్ద జారిపోతే జీవనమే లేదన్నట్టు- దానిని కాపాడుకునేందుకు సాయశక్తులా, హోరా హోరీ పోరాడుతోంది.

ఆ తీవ్ర పెనుగులాటలో అన్నం నేలపాలవుతోంది. అయినా తన ప్రయత్నం విడిచి పెట్టడం లేదు పడుచుది. అది ఎవరికీ కాకుండా పోతుందేమోనని పోలాలు చేస్తున్న విన్నపాలు నేలపాలు చేస్తోందది. మిగిలున్న దాన్నయినా దక్కించుకోవాలన్న తపన, ఆరాటం, ఆత్రుత, పట్టుదలా పెరిగిపోవడంతో పోలాలు పిచ్చిదే అయింది. ఆకలి ఆమెను భద్రకాళిగా మార్చింది. పడుచుదాని చేతిలోని సత్తుగిన్నెను లాక్కుని దానితో దాని తలమీద మోదింది. 'అమ్మో'

సమస్యలకు ఆత్మహత్య పరిష్కారం కాకూడదు

సమస్యలు, బాధలు లేని పరిపూర్ణమైన జీవితం ఎవరికీ ఉండదు. సమస్యలు ఏర్పడినప్పుడు వాటిని పరిష్కరించుకునే మార్గాలను ఆలోచించాలి. చిన్న సమస్యను భూతద్దంలో చూస్తూ, బెదిరిపోతూ నెగెటివ్ థింకింగ్ చేయకూడదు. అట్లా చేస్తే, ఆ సమస్య విషనాగులా బుసలు కొడుతూ మీదకు వస్తుంది. వారిలో ధైర్యం, ఆత్మవిశ్వాసం తొలగిపోయి, జీవితంమీద ఇచ్ఛ నశించి చావునే పరిష్కారంగా' ఎంచుకుంటారు.

ముఖ్యంగా స్త్రీలు సున్నిత మనస్కులు. ఏ చిన్న కష్టం వచ్చినా తల్లడిల్లిపోతారు. ఆ విషయాన్నే ప్రతీ క్షణం ఆలోచిస్తూ కుంగిపోతారు. సమస్య వచ్చినప్పుడు స్థిమితంగా, దానికి పరిష్కారం ఆలోచించకుండా, ఆ సమస్యకు క్రుంగిపోతూ బెంబేలు పడుతూ ఆత్మహత్యనే శరణ్యంగా భావిస్తారు. అందువల్లే స్త్రీల ఆత్మహత్య వార్తలు ప్రతి రోజూ దినపత్రికల్లో వస్తూనే ఉంటాయి. ప్రతి సమస్యకూ పరిష్కారం తప్పకుండా ఉంటుంది. అన్ని కోణాల నుంచీ ఆలోచించి, ఆ సమస్యను తొలగించుకోవచ్చు. స్త్రీలు తమ సమస్యలకు ఆత్మహత్యే పరిష్కారం అనుకోకూడదు. పరీక్షల్లో బాగా రాసి తాను తప్పకుండా ఉత్తీర్ణురాలవు తానన్న విశ్వాసంతో ఉన్న అమ్మాయి పరీక్షల్లో వ్యతిరేకమైన ఫలితాలు వస్తే, దాన్ని తట్టుకోలేక ఆత్మహత్య చేసుకుంటుంది. ఒకసారి ఫెయిల్ అయితే మరింత పట్టుదలతో చదివి ఉత్తీర్ణురాలయి ఆ సమస్యను అధిగమించవచ్చునన్న పాజిటివ్ థింకింగ్ ఉండాలి. ప్రేమించిన ప్రియుడు మోసం చేశాడని ఆత్మహత్య చేసుకోవడం, అట్లా ఆత్మహత్యకు తలపడబోయే ముందు అటువంటి వంచకునితో, ద్రోహితో తాను జీవితమంతా గడపకుండా దైవం తనను కాపాడటం జరిగిందని, భగవంతునికి కృతజ్ఞతలు తెలియజేస్తూ జరిగినదంతా పీడకలగా మరచిపోయి, నూతన జీవితాన్ని ఆరంభించాలి.

ఆత్మీయులు, సన్నిహితులు తనకు ఎవరూ లేరన్న విరక్తితో జీవితేచ్ఛ నశించి, ఆత్మహత్యకు తలపడే స్త్రీలెందరో ఉన్నారు. నిజం చెప్పాలంటే, కాలం ఏ బాధనైనా, ఏ గాయాన్నయినా మాన్పగలుగుతుంది. వారి బాధను కాలానికి ఒదిలేస్తే కాలం వారి సమస్యకూ, ఆ దిగులుకూ, వారి ఒంటరి భావానికీ మార్పు కలిగిస్తుంది. తమ ప్రేమను పెద్దలు సమ్మతించలేదని అమ్మాయి ఆత్మహత్యకు తలపడితే, జీవితాన్ని నష్టపోయేది ఆ అమ్మాయే తప్ప ఆ అమ్మాయి సాధించేదేమీ ఉండదు. తను ప్రేమించినవాడిని పెళ్ళాడితే కొంత కాలానికి ఆ సమస్యకు తప్పకుండా పరిష్కారం దొరుకుతుంది. కాలం, తల్లిదండ్రులతో ఆ అమ్మాయిని చేరుస్తుంది. భవిష్యత్తును పాజిటివ్‌గా ఆలోచించి, నిర్ణయం తీసుకోవాలి. నెగెటివ్ థింకింగ్‌తో, బ్రతుకును చాలించుకోకూడదు. అత్తవారింటి ఆరళ్ళకూ, భర్త వ్యసనాలకు, దుష్ప్రవర్తనకు ఆత్మహత్యే శరణ్యంగా భావించకూడదు. తన కాళ్ళ మీద తాను నిలబడగలిగి, తానేమిటో నిరూపించుకోవాలి.

ప్రతి సమస్యకూ పరిష్కారం ఉంటుందన్న ఆలోచనతో, వివేకంతో ప్రవర్తించాలి. క్షణికావేశంతో స్త్రీలు త్వరపడి ఆత్మహత్యకు తలపడకూడదు. ఆవేశంతో నిర్ణయం చేసుకోబోయే ముందు కొంత సమయం, కనీసం ఐదు నిముషాలయినా ఆలోచించగలిగితే, ఆ కాస్త సమయమే వారికి పరిష్కారం స్ఫురించవచ్చు. [illegible] ఆత్మహత్య చేసుకో[illegible]న్న ఆలోచన సడలి, జీవించి, సాధించాలన్న ప[illegible]ల ఏర్పడవచ్చు. సమస్యలను ఎదుర్కోవలసిన[illegible] పిరికితనాన్ని వదిలి పెట్టేయాలి. తన [illegible]వితాన్ని, తన భవిష్యత్తును గురించి ఆలోచిం[illegible]. ఇతరులు ఏమనుకుంటారో అన్న నెగెటివ్ [illegible]ంగ్‌ను మనస్సులోకి అస్సలు రానివ్వకూడదు. [illegible]స్య వస్తే, దాన్ని గుండె నిబ్బరంతో, ఆత్మ[illegible]సంతో సవాలుగా స్వీకరించి, సంయమనంతో ఓర్పుతో, వివేకంతో పరిష్కరించినట్ల అటువంటి స్త్రీలు ఏ సమస్యకైనా [illegible]కుండా పరిష్కరించగలిగే సమర్థతను [illegible]కుంటారు. ఆత్మహత్యకు తలపడటమన్న[illegible]రీత్యా నేరం. సమస్యలకు, బాధలకు, ఓటమ[illegible]వు పరిష్కారం కాకూడదు.

- కె.నిర్మల

అంటూ నేలకూలింది పడుచు ముష్టిది.

మరో క్షణం కూడా అక్కడ నిలుచోలేదు పోలాలు. నలుగురూ పోగయేముందే మిగిలున్న అన్నాన్ని భద్రంగా పట్టుకుని అక్కణ్ణుంచి పారిపోయింది.

ఆ లోగిలి వెనుక భాగానికి వెళ్లి నిలుచుంది ఆయాసంతో రొప్పుతూ. 'ఆ పడుచుదాని దాడిని ఎదుర్కోవడమే కాక, ఎదురు దాడి జరిపి ఎదిరిని చిత్తుచేయగల శక్తి తనకెలా వచ్చిందని ఆశ్చర్యపోయింది ఒక్క క్షణం. అది 'ఆకలి' ఇచ్చిన సత్తువా, బలమూనన్న సత్యాన్ని గ్రహించలేక. గిన్నెలోకి చూసుకుంది. సగంపైనే మట్టిపాలయింది అన్నం. ఉసూరుమంది. చుట్టూ దొంగ చూపులు చూసింది. ఎవరైనా ముఖ్యంగా ఆ పడుచు ముష్టిది - వస్తున్నారేమోనని. అటువంటి సూచనలేవీ కనిపించలేదు.

నేలపైన కూర్చుని, గిన్నెను ముంగిట పెట్టుకుంది. అన్నం చూస్తుంటే ప్రాణం లేచివచ్చినట్లయిం[illegible]. ఆత్రుతతో గిన్నెలో చేయిపెట్టి [illegible] ఆబగా నోట్లో పెట్టుకోబోయిం[illegible]

అప్పుడే... [illegible]త్తుగా అనిపించిందామెకు- అక్కడెవరో [illegible]! తినబోతున్నదల్లా తలెత్తి చూసింది.

చెరువలో [illegible]... తన వంకే చూస్తోంది ఓ కుక్కపిల్ల. [illegible]డు, నాలుగు నెలలకంటె ఎక్కువ వుండదు దాని వయసు. బక్కగా,

ఎండిపోయి, డొక్కలు అంటుకుపోయి, లేచొచ్చిన ఎముకల గూడులా వుందది. జీవంలేని కళ్ళతో పోలాలు వంక చూస్తోంది. పోలాల్ని, ఆమె చేతి లోని అన్నం ముద్దనూ మార్చి మార్చి చూస్తోంది.

'ఛీ, ఛీ...' అంటూ కుక్కపిల్లను అదిలించింది పోలాలు. కదల్లేదది. క్రిందనున్న కర్ర అందుకోబోయింది. అది చూసి రెండడుగులు వెనక్కి వేసింది కుక్కపిల్ల బెదురుతో.

ముద్ద నోట్లో పెట్టుకోబోయింది పోలాలు. కుక్కపిల్ల మళ్లీ దగ్గరకొచ్చి నిలుచుంది.

దానివంక కోపంగా చూసిందామె. కుక్కపిల్లలో చలనం లేదు. లోతుకుపోయిన కళ్లతో... జీవంలేని చూపులతో... ఆమెనే చూస్తోంది అది.

ఆ చూపులు పోలాలుకి ఎరుకే! దాని కళ్ళలో ఆకలి జ్వాలలు! చూపులలో తళుక్కుమనే ఆశ!... అది మామూలు ఆశ కాదు. జీవనదిలో వూపిరి పోసుకుని, ఉత్సాహంతో వురకలు వేసే సెలయేటిలా- అవాంతరాలను అధిగమిస్తూ జీవన గమనాన్ని నిరంతరం ముందుకు సాగించే ముడిపదార్థం! నిరాశ అనే ఏటికి ఎదురీదించే అద్భుత శక్తి!... నిలవడానిక్కూడా వోపికలేనట్లు, కళ్ళలో ప్రాణాలు పెట్టుకుని చూస్తోంది కుక్కపిల్ల.

పోలాలుకి దాని మీద కోపం వచ్చేసింది. దొరక్క దొరక్క తనకు పట్టెడు మెతుకులు దొరికితే - దాని కోసం పోటీ పడేవాళ్ళు, వాటా ...డిగేవాళ్ళు ఎందరో! ఆఖరికి కుక్కపిల్ల కళ్ళు కూడా నా నోటికాడ కూటిమీదే! రాయి విసిరింది దాని మీదికి. 'కుయ్ కుయ్' మని ఏడ్చిందది. కాని, నిలుచున్న చోటు నుంచి కదలలేదు. దాని చూపులు నిశ్చలంగా పోలాలు చేతిలోని ముద్దమీదే వున్నాయి...

సాటి మనిషికంటె జంతువే నయం! మనుషుల్లా దౌర్జన్యంగా కలబడడంలేదు. కనీసం ఎంగిలి చేయి అయినా మీద పడకపోతుందా అన్న ఆశతో వోపికగా చూస్తోంది... అనిపించింది పోలాలుకి.

కుక్కపిల్లను చూస్తుంటే పోలాలు హృదయంలో... ఎక్కడో... హఠాత్తుగా... ...లుక్కుమంది! దానిమీద ఎనలేని జాలి వేసింది. దాని చూపుల్లోని ఆకలి, అది వున్న దైన్యపు స్థితి దయనీయంగా అనిపించాయి పోలాలుకి. ఆమె మదిలో - ఆకలి అడుగున అణిగియున్న- మానవత్వం సుళ్ళు తిరిగింది.

అంతే!

అప్రయత్నంగా తన చేతిలోని అన్నపుముద్దను బొచ్చెలో పడేసింది. బొచ్చెను ఆ కుక్కపిల్ల ముందు వుంచింది.

ఎన్నాళ్ళ నుంచి ఆకలితో వుందో ఆత్రుతగా, ఆబగా తినేసింది కుక్కపిల్ల.. ఒక్కమెతుకైనా మిగల్చకుండా బొచ్చె అంతా నాకేసింది.

ఆ దృశ్యం చూస్తుంటే తన ఆకలి సంగతిగానీ, ఆ మెతుకుల కోసం అంతవరకూ తాను పడ్డ శ్రమగాని, జరిపిన భయంకర పోరాటంగానీ- ఏవీ గుర్తుకు రాలేదు పోలాలుకి ఆ క్షణంలో!

'పాపం! ఈ చంటి ముండ పేగు తడిసి ఎన్నాళ్ళయిందో? మనుషులకే గతిలేని ఈ గడ్డురోజుల్లో నోరులేని ఈ ప్రాణిని పట్టించుకునేదెవరు? చూస్తుంటే దీనిదీ నా పరిస్థితిలాగే వుంది. మనిషయినా, జంతువయినా ఆకలి బాధ ప్రాణులన్నిటిదీ ఒకటే! పైగా పసిప్రాణం, ఆకలితో ప్రాణాలు విడిచేటట్టుంది... నేను మనిషిని. నోరున్న దాన్ని. అడుక్కోగలను. ఆకలి బాధను చెప్పుకోగలను. అవసరమైతే పోట్లాడగలను... ఇది ఎవరితో చెప్పుకుంటుంది? ఎలా చెప్పుకుంటుంది?... అయినా, పండిపోయిన ఆకును నేను. ఏ క్షణంలో రాలిపోయినా బాధలేదు. చేదో, తీపో - జీవితం అనుభవించిన దాన్ని. కాని, ఈ పసికూనో? ఇంకా వసివాడని మొగ్గే! ఎదర బోలెడు వయసున్నది... నా ప్రాణం కంటే దీని ప్రాణం ముఖ్యం...' అనుకుంది పోలాలు - ఆ కుక్కపిల్లను చూస్తూ.

కుక్కపిల్ల కళ్ళలో ఇప్పుడు జీవం వచ్చింది. చూపుల్లో కృతజ్ఞతాభావం వెల్లువలై పారుతూంటే, పోలాల్ని సమీపించి నాలుకతో ఆమె చేతిని ఆప్యాయంగా నాకిందది. నులివెచ్చని దాని నాలుక స్పర్శ మనసుకి వెచ్చదనం కలిగిస్తూంటే, పోలాలుకూడా ఆప్యాయంగా దాని తల నిమురుతూ వుండిపోయింది.

విరబూసిన మానవత్వం దరహాసాలను వెదజల్లింది ఆ క్షణంలో!

మానవత్వం ముందు ఆకలి చిత్తుగా ఓడిపోయింది!!

*

కృష్ణం నమామి

గోపాలా జయ గోపాలా గోవిందా జయగోపాలా
దేవకి నందన గోపాలా దివ్య ప్రభవా గోపాలా
దానవఖండన గోపాలా దైత్య విమర్దన గోపాలా
కాళియమర్దన గోపాలా కంస విదారక గోపాలా
నందకుమారా గోపాలా నవనీత చోరా గోపాలా
గోవర్ధన ధర గోపాలా గోపీలోలా గోపాలా
భండనధీరా గోపాలా పాండవ పాలక గోపాలా
గీతాచార్యా గోపాలా కీర్తి విధానా గోపాలా
పార్థసారథీ గోపాలా పాప విభంజన గోపాలా

దేవకీనందుల కుమారుడు, దివ్యమైన ప్రభావం కలవాడు, రాక్షసులను సంహరించిన వాడు, కాళియ సర్పాన్ని జయించినవాడు, కంసుడ్ని చంపినవాడు, వెన్నను అపహరించిన వాడు, గోవర్ధన పర్వతాన్ని ఎత్తినవాడు, గోపీజన ప్రియుడు, రణధీరుడు, పాండవులను రక్షించినవాడు, గీతాచార్యుడు, గొప్ప కీర్తిని పొందినవాడు, అర్జునునకు సారథి పాపాలను నశింపజేసేవాడు అయిన గోపాలా! గోవిందా! శ్రీ కృష్ణా!. నీకు శిరస్సు వంచి నమస్కరిస్తున్నాను.

శ్రీ కృష్ణుడ్ని మనసారా ప్రార్థిస్తే కష్టాలు తొలగిపోతాయి. ఎనలేని సంపదలు చేకూరుతాయి.

- డి. చందూవంశీ